

Arrest

nr. 69 680 van 8 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. SWERTS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Edo origine en afkomstig van Benin City. U woonde met uw familie in Benin City waar u uw lagere en middelbare schoolopleiding volgen. In 2002 ontmoette u een oud leerling van uw school, (A.M.), die een bekend politicus was bij de People's Democratic Party (PDP). Hij werd uw 'Godfather' en gaf uw financiële steun voor uw studies. Enkele maanden na jullie eerste ontmoeting voerde hij u op een avond dronken en had seksuele betrekkingen met u. U mocht hier met niemand over praten. In de twee daaropvolgende jaren hadden jullie regelmatig seksuele betrekkingen. In 2004 vernam u dat hij getrouwd was en dat politici vaak seksuele betrekkingen hadden

met jongens omdat ze geloven dat ze zo meer macht krijgen. U vreesde dat dit ritueel tot uw dood zou leiden en brak de relatie af. In 2005 introduceerde (A.M.) u bij de PDP partij. U werkte er voor de 'Youth Empowerment Programme'. In 2007 stelde u zich kandidaat voor de verkiezingen van raadsman. Op het laatste moment werd uw kandidatuur echter ingetrokken. (A.) vertelde u dat als u bij de cultus groep genaamd Black Axe zou gaan, u meer kans zou hebben op politieke posten. Hij nam u mee naar een feest van de Black Axe en introduceerde u bij enkele van haar leden, waaronder de speaker van het 'State House of Assembly', (Z.G.), die behoorde tot de PDP. U weigerde toe te treden tot de cultus groep en ging uit de politiek. In 2008 startte u een handel in palmolie in Benin City. In 2009 ging u een jaar naar de Ambrose Alli universiteit in Ekpoma. In 2010 sloot u zich aan bij de Action Congress National (ACN) partij. U werkte er voor hun Youth Empowerment Programme als woordvoerder van de jeugd afdeling. U ging ondermeer de grieven van de jeugd communiceren in het 'State House of Assembly' (hierna staatshuis genoemd). In februari 2010 werd speaker (G.) door de ACN van zijn ambt verwijderd middels een 'impeachment' procedure. U was op dat moment in het staatshuis aanwezig. Er ontstonden gevechten waarbij enkele ACN raadsleden gewond werden. Toen jullie het staatshuis verlieten werden jullie aangevallen door bandieten en dienden jullie te vluchten. De PDP jeugd hielden protestmarsen om zich tegen de 'impeachment' te verzetten. De volgende dag kwamen de PDP jeugd opnieuw op straat en organiseerden jullie een anti-protestmars. Tijdens de mars scandeerden jullie dat de speaker een lid was van een cultus groep. U begon onmiddellijk per tekstbericht doodsbedreigingen te ontvangen. In maart 2010 gingen jullie naar het staatshuis om de nieuwe speaker te verwelkomen. Er was een bommelding en het staatshuis moest worden geëvacueerd. U bleef intussen bedreigingen ontvangen en jeugdleider (E.) zei dat ook de andere leden bedreigingen ontvingen. U vervolgde uw studies. In maart ontving u opnieuw een tekstbericht dat men u te pakken zou krijgen. Uw kamer in Ekpoma werd vernield en de andere bewoners werden geslagen. U besloot in april naar Lagos te gaan. U ging er bij uw neef wonen die politieagent is en vroeg hem de kwestie te onderzoeken. Hij belde naar de politie van Benin en die verklaarde dat er een klacht tegen u was ingediend wegens het hebben van homoseksuele betrekkingen en vroeg hem om u uit te leveren. U wilde het land verlaten en in augustus keerde u terug naar Benin om geld vragen aan uw vader. Na twee weken kwamen leden van de groep u zoeken in het huis van uw vader. U was echter afwezig waarop uw vader werd ontvoerd. U vluchtte naar Auchi waar u bij een vriend logeerde en naar school ging. U vriend werd echter gedood door Black Axes. U kon ontsnappen en ging naar Abuja. De familie van uw vriend wilde echter wraak en ging uw familie opzoeken, waarbij ze de zaak vernielden en uw familie aanpakten. (A.M.) was intussen terug van zijn verblijf in het buitenland en u logeerde bij hem. Hij vond het gevaarlijk dat u in Nigeria bleef en begon uw vertrek te regelen. Op 1 oktober 2010, tijdens de viering van de onafhankelijkheid, was er een bomaanslag. De bom ontplofte vlakbij de plaats waar uw auto stond en u voelde zich geïsoleerd. Op 2 oktober 2010 verliet u met de hulp van (A.M.) Nigeria en reisde via Niger en Libië naar België. U kwam op 30 oktober 2010 aan in België waar u op 5 november 2010 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u Nigeria diende te verlaten nadat u er vervolgd werd door de cultus groep 'Black Axe' in opdracht van speaker (G.) (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 5 mei 2011, hierna CGVS 1, p.10). Verder werd u eveneens gezocht door de familie van uw vermoorde vriend in Auchi (CGVS 1, p.9). Tenslotte heeft u in Nigeria een homoseksuele relatie gehad (CGVS 1, p.2) en zoekt de politie u in verband met een klacht die hierover werd neergelegd (CGVS 1, p.9).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent uw vervolging door de Black Axe groep aannemelijk te maken.

U verklaarde dat speaker (G.) het op u gemunt had omdat u tijdens de anti-protestmars had verraden dat hij een lid is van de cultus groep en dit mogelijk zijn politieke carrière had vernield (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 7 juni 2011, hierna CGVS 2, p.5, p.7 en p.10). Vervolgens werd u door zijn collega's van de Black Axe vervolgd (CGVS 1, p.10 en CGVS 2, p.6).

Er dient te worden opgemerkt dat uit informatie ter beschikking van het Commissariaat-generaal en uit de door u neergelegde artikels blijkt dat speaker (G.) middels een impeachment procedure werd verwijderd als speaker, op basis van beschuldigingen van fraude en verduistering van fondsen van het staatshuis. Het waren dus de ACN leden die de impeachment doorvoerden die de politieke carrière van (G.) verstoorden (zie landeninformatie). Nergens uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, noch uit de informatie die u zelf ter beschikking stelde blijkt dat de aantijgingen dat hij een cultus lid zou zijn enige impact zou hebben gehad op de impeachment of op het verdere verloop van zijn carrière (zie landeninformatie). Aldus is het moeilijk te bevatten waarom (G.) precies u er persoonlijk van zou beschuldigen zijn politieke carrière te hebben vernield en u zou willen doden.

Bovendien geeft u tegenstrijdige verklaringen over hoe (G.) wist dat u achter de mars zat waar de beschuldigingen met betrekking tot zijn lidmaatschap van de cultus werden geuit. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u werd geïnterviewd door de pers tijdens de mars en uw naam en gezicht vervolgens verscheen op het televisiejournaal (CGVS 1, p.7).

Nadien verklaarde u evenwel dat u anoniem werd geïnterviewd de dag van de mars en dat (G.) dacht dat u de bron was geweest omdat u op de hoogte was van zijn lidmaatschap en dichtbij hem stond (CGVS 2, p.5).

Verder zijn uw verklaringen aangaande de manier waarop u met de Black Axe in aanraking kwam en ontdekte dat speaker (G.) een lid van de cultus is, bevreemdend. Zo verklaarde u dat u door (A.M.) voorgesteld werd aan de Black Axe leden, waaronder ook speaker (G.) (CGVS 2, pp.2-3). De vaststelling dat u, als niet geïnitieerde, werd voorgesteld aan de leden van de groep, waaronder personen met een hoogstaande politieke functie, is moeilijk verenigbaar met uw latere verklaring dat het een geheime groep is en de politici die lid van zijn er niet publiekelijk voor uitkomen omdat het niet legaal (CGVS 2, p.3). Verder verklaarde u ook dat ze vrezden dat ex-leden naar de politie stappen en de identiteit van de leden bekendmaken (CGVS 2, p.3). Dit is evenwel in strijd met u bewering dat de politie niets tegen hen kan ondernemen (CGVS 2, p.3) en er ook politiemensen behoren tot de groep (CGVS 1, p.9).

Bovendien gaf u tegenstrijdige verklaringen over hun reactie nadat u weigerde toe te treden. Zo zei u aanvankelijk dat het geen probleem was dat u niet wilde toetreden na uw ontmoeting omdat u het geheim nog niet kende van de Black Axe, met name hoe ze de leden initiëren en onderling communiceren (CGVS 2, p.3). Later zei u daarentegen dat de druk te groot was om bij de Black Axe te gaan en u daarom in 2007 de beslissing moest nemen om uit de PDP en de politiek in het algemeen te stappen (CGVS 2, p.3). Wanneer u nadien werd gevraagd hoe ze u onder druk zetten verklaarde u dat ze naar u toe kwamen om u te overtuigen en te paaien middels geschenken en uitnodigingen voor feestjes (CGVS 2, p.3). U zei dat u hen telkens antwoordde dat u er over zou denken en nog geen beslissing had genomen en u dit tegen de groep bleef zeggen tot aan uw vertrek uit Nigeria (CGVS 2, p.3). Indien men zoals uw verklaarde, tot aan uw vertrek u bleef vragen om toe te treden (CGVS 2, p.3), kan men derhalve bezwaarlijk spreken van een onhoudbare druk op u om lid te worden van de Black Axes.

Ook wat betreft de door u aangehaalde vervolging door de cultus groep kunnen een aantal bedenkingen worden aangehaald. U verklaarde dat u niet langer in Benin City kon blijven toen de Black Axe verder ging dan dreigberichten sturen en u daadwerkelijk kwam zoeken in uw kamer op de universiteit, waarop u naar Lagos vertrok (CGVS 1, pp.8-9; CGVS 2, p.6). Er werden echter tegenstrijdigheden aangetroffen in uw verklaringen hierover. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u in de compound aanwezig was toen mannen naar u kwamen vragen. U vertelde dat uw kamergenoten u kwamen waarschuwen en u wegluchtte naar het bos. Toen u later terugkwam zag u dat alles overhoop was gehaald en uw kamergenoten gewond waren, waarop u naar Lagos vertrok (CGVS 1, pp.8-9). Nadien verklaarde u in strijd hiermee dat u op het moment dat de mannen naar u op zoek kwamen, niet thuis was maar in de universiteitscampus en u het pas ontdekte toen u terugkeerde naar uw appartement (CGVS 2, p.6).

Gevraagd hoe u wist dat het de Black Axes waren die achter u aanzaten verklaarde u eerst uitdrukkelijk dat er Black Axe stond vermeld in de dreigberichten die u ontving op uw telefoon en ze ook hun symbool achterlieten op de grond van uw appartement (CGVS 1, p.8). In uw latere verklaringen stelde u evenwel dat de tekstberichten geen afzender vermeldden en u het kon afleiden uit de inhoud van de bedreigingen en het logo dat ze op de vloer achterlieten (CGVS 2, p.6)

Uit bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Nigeria werd vervolgd door de Black Axe genootschap in opdracht van Speaker (G.).

Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden problemen met de familie van uw vermoorde vriend in Auch, daar deze problemen voortbouwen op uw problemen met de Black Axe.

Verder kan worden opgemerkt dat u uw beweerde homoseksuele geaardheid om diverse redenen niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u uw homoseksualiteit en de problemen die u ten gevolge ervan kreeg niet heeft vermeld in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (opgesteld bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 25 november 2010), wanneer er u werd gevraagd de belangrijkste feiten aan te geven die tot uw vertrek hebben geleid (zie vragenlijst, p. 2, punt 3.5) en evenmin wanneer er u werd gevraagd of u nog andere problemen heeft gekend met de autoriteiten of met uw medeburgers (zie vragenlijst, p. 3, punt 3.8). U verklaarde dat dit enkel bijzaak was en u niet vertrok omwille van uw homoseksualiteit maar omwille van uw politieke problemen (CGVS 2, p.9). Uw bewering dat uw homoseksualiteit slechts bijzaak was is op zijn minst opmerkelijk daar u volgens uw verklaringen werd gezocht door de politie wegens een klacht over het praktiseren van homoseksuele betrekkingen (CGVS

1, p.9) en u veertien jaar gevangenis straf of de doodstraf riskeerde indien men u schuldig zou bevinden (CGVS 1, p.10). Indien u effectief homoseksueel geaard zou zijn en daadwerkelijk gezocht werd door de politie wegens aantijgingen van homoseksualiteit en risico liep op ernstige bestraffing, komt het weinig doorleefd over dat u dit niet als een ernstig probleem beschouwde en dus niet vermeldde als relevant element in uw asielaanvraag.

Verder kunnen een aantal bedenkingen worden gemaakt bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid.

U verklaarde dat (A.M.) in 2002 een eerste keer seks met u had, nadat hij u dronken voerde (CGVS 2, p.7). U vertelde dat u nadien regelmatig seksuele betrekkingen met hem had, tot in 2004 (CGVS 2, p.7). Aldus is het verwonderlijk dat u later verklaarde dat u pas twee of drie jaar geleden via de kerk heeft ontdekt wat homoseksualiteit was, met name het hebben van seks met iemand van je eigen geslacht, en pas toen beseftte dat u zelf homoseksuele betrekkingen met (A.M.) heeft gehad (CGVS 2, pp.7-8). Het komt niet geloofwaardig over dat u pas jaren na uw betrekkingen met (A.M.) zou hebben beseft dat u ooit betrokken was bij homoseksuele praktijken. U woont immers in een maatschappij waar heteroseksuele relaties tot op vandaag de heersende norm zijn (zie landeninformatie). Het is dus niet erg logisch dat u toen niet doorhad dat uw betrekkingen met (A.) – iemand van hetzelfde geslacht – derhalve afweken van deze norm aangezien het iemand van het zelfde geslacht betrof. Bovendien is het onwaarschijnlijk dat tijdens de periode waarin u betrekkingen had met (A.M.) en de daaropvolgende jaren nooit van het begrip homoseksualiteit heeft gehoord. Het hebben van homoseksuele betrekkingen was toen immers al onwettig en het thema homoseksualiteit heeft ook in 2002 en de jaren daarop veel ophef veroorzaakt in de Nigeriaanse maatschappij, wat gepaard ging met de nodige binnen- en buitenlandse media aandacht (zie landeninformatie). Het is bijgevolg niet aannemelijk dat u tot twee of drie jaar geleden niet wist wat homoseksualiteit was en niet beseftte dat u zelf homoseksuele betrekkingen had gehad (zie landeninformatie).

Verder legt u tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw gevoelens die u had bij uw seksuele relatie met (A.M.). Zo verklaarde u initieel dat uw relatie met (A.M.) kinderlijk gedrag was, u het deed voor het plezier en u zei dat u het ook effectief fijn vond (CGVS 2, p.6 en p.7). Nadien verklaarde u evenwel dat hij u verplichtte en u bang was om neen te zeggen en het u veel pijn en stress bezorgde om met hem samen te zijn (CGVS 2, p.7), wat er op wijst dat u gedwongen werd en het geen aangename ervaring vond.

Daarbij legde u zeer incoherente verklaringen af over uw seksuele geaardheid. Wanneer er u gevraagd werd of u homoseksueel bent antwoordde u ontkenkend en zei u dat u ook geen relatie had met vrouw (CGVS 2, p.8). Wanneer u vervolgens werd gevraagd of u aangetrokken was door mannen of vrouwen verklaart u door beiden te zijn aangetrokken (CGVS 2, p.8). Vervolgens verklaarde u dat uw seksuele oriëntatie biseksueel is. Wanneer er u daarop gevraagd werd wat biseksueel zijn betekent antwoordde u dat u niet biseksueel bent maar dat uw daden biseksueel zijn (CGVS 2, p.8). Nochtans stelde u nooit een relatie met een vrouw te hebben gehad. Vervolgens werd er u opnieuw gevraagd wat uw seksuele voorkeur was en verklaarde u dat u hetero bent. U voegde eraan toe dat u bent gestopt met homoseksueel zijn omdat het te moeilijk was en een normaal leven bent begonnen (CGVS 2, p.8). Tenslotte, toen u werd gevraagd of u in de toekomst een relatie met mannen of vrouwen wil stelde u dat u dit niet kan voorspellen (CGVS 2, p.10). Het is bevreemdend dat u tegenstrijdige antwoorden gaf met betrekking tot uw seksuele geaardheid. De opmerking van uw advocaat hierover, met name dat het moeilijk is voor u om uzelf te omschrijven als homo- of biseksueel omdat dit niet strookt met uw morele (religieuze) waarden (CGVS 2, p.10), kan evenwel niet verklaren waarom u de ene keer bevestigend en de andere keer ontkenkend antwoord op de vraag of u homo- of biseksueel bent.

Wat betreft uw relatie met (A.M.) verklaarde u aanvankelijk op het Commissariaat dat (A.M.) uw 'boyfriend' is en jullie sinds 2002 een relatie hebben, waaruit kan worden afgeleid dat u een liefdesrelatie met hem had (CGVS 1, p.2).

Wanneer u later opnieuw gevraagd werd of u een relatie had met (A.M.) stelde echter u dat jullie enkel vrienden waren en verklaarde u verder dat hij niet uw 'lover' is maar iemand naar wie u opkijkt en die u als een helper, een god en een vader beschouwd (CGVS 2, p.7).

U stelde dat u degene was die in 2004 jullie seksuele relatie stopte omdat u hoorde dat hij getrouwd was en het hebben van seks met jongens een voodoo gebruik was om meer politieke macht te krijgen. U vreesde immers dat u door de voodoo zou sterven (CGVS 2, p.7). Het is opmerkelijk dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat (A.M.) problemen maakte van het feit dat u de relatie verbrak of probeerde u alsnog te overtuigen of te dwingen deze verder ze zetten (CGVS 2, p.7). Integendeel, uit uw verklaringen blijkt dat hij u verder steunde met uw studies en ook als uw 'godfather' optrad binnen de politiek, tot aan uw vertrek (CGVS 1, p.5; CGVS 2, p.2). Gezien zijn machtspositie (CGVS, 1, p.4) en het belang van dit ritueel (CGVS 2, p.7) is het raar dat hij uw beslissing om niet langer seks met hem te hebben zomaar aanvaardde. Daarbij is het evenzeer raar dat u enerzijds verklaarde dat u de seksuele relatie met hem beëindigde nadat u ontdekte dat hij u misbruikte voor een machtsritueel en vreesde dat

hij u kon doden, maar anderzijds contact met hem bleef hebben (CGVS 1, p.9) en hem tot aan uw vertrek uit Nigeria sterk vertrouwde (CGVS 2, p.6).

Vervolgens is het gezien uw relatie en jarenlange vriendschap met (A.M.) bevreemdend dat u niet wist hoe oud (A.M.) is en welke dag hij verjaart en u evenmin wist hoe zijn vrouw of kinderen heten (CGVS 2, p.10).

Tenslotte blijkt ook uw kennis van de leefwereld en maatschappelijke/juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst niet erg overtuigend te zijn. Zo kon u geen voorbeelden geven van homoseksuelen die gearresteerd zijn in Nigeria wegens homoseksualiteit (CGVS 2, p.9). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er verschillende arrestaties van homoseksuelen plaatsvonden in Nigeria (zie landeninformatie). Gevraagd of u bekende homoseksuele personen kent in Nigeria stelde u dat er clubs zijn en sommige artiesten en een presentator homoseksueel zijn maar u kon geen namen geven van deze personen of clubs (CGVS 2, p.9). Indien u homo- of biseksueel geaard was kan men nochtans verwachten dat u een meer dan gewone belangstelling zou hebben voor de ontmoetingsplaatsen en de berichtgeving met betrekking tot homoseksualiteit in uw land van herkomst.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan evenmin geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalt als gevolg van uw voorgehouden geaardheid.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten wijzigen bovenstaande argumentering niet. De door u voorgelegde artikels bevatten algemene informatie over de politieke situatie en problemen in Benin City en in Nigeria. Ze vormen evenwel geen bewijs van de persoonlijke vervolging waarvan u stelt het voorwerp te zijn geweest. Uw rijbewijs (uitgegeven op 22 juli 2009) bevat identiteits- en persoonsgegevens die hierboven niet meteen in twijfel worden getrokken. Het DHL formulier tenslotte toont aan dat u een pakje heeft ontvangen van genaamde (A.Y.) uit Benin City.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, *juncto* artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen.

Hij citeert de vluchtelingendefinitie in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en past de elementen van deze definitie, onder verwijzing naar artikel 10 van Richtlijn 2004/83/EG, rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen en rechtsleer van S. Kormoss, toe op zijn situatie. homoseksuelen kunnen worden gezien als sociale groep, in Nigeria is homoseksualiteit strafbaar en worden homoseksuelen actief vervolgd. De overheid is de actor van de vervolging zodat verzoeker zich niet op de bescherming van de Nigeriaanse overheid kan beroepen. De politie onderneemt evenmin iets tegen de acties van de 'Black Axe' cultus aangezien zich onder de leden van deze groep politiemensen bevinden.

Volgens verzoeker zijn de argumenten van de commissaris-generaal om hem de vluchtelingenstatus te weigeren onjuist of onterecht.

Inzake het argument dat zijn aantijgingen dat Garuba behoorde tot een cultus geen impact had op diens 'impeachment' of verdere carrière, betoogt verzoeker dat het weliswaar aannemelijk is dat één persoon geen invloed kan hebben op iemands politieke carrière doch dat dit niet wegneemt dat zijn aantijgingen een nadelige invloed kon hebben op het politieke imago van Garuba zodat deze een haat ontwikkelde tegenover hem. Garuba wist dat hij achter de protestmars zat en stuurde daarom mannen van de 'Black Axe' op hem af. Verzoeker stelt dat hij veel wist van de 'Black Axe', ook al was hij niet geïnitieerd. Hij woonde veel meetings bij en leerde hoge functionarissen kennen. Zo kwam hij te weten dat Garuba lid was van de groep. Verzoeker wist te veel zodat men hem uit schrik dat hij zou klikken onder druk zette om zich bij hen aan te sluiten. Eerst probeerden ze dit op een vriendelijke, manipulatieve manier doch nadien werden het zware bedreigingen, onder andere via tekstberichten. Hij werd zwaar onder druk gezet om aan te sluiten en naar aanleiding van de aantijgingen ten aanzien van Garuba werd hij met de dood bedreigd.

Verzoeker is formeel dat de familie van zijn vriend hem uit wraak vervolgde na diens dood.

Voorts betoogt hij dat het logisch is dat hij zijn seksuele geaardheid niet vermeldde in de vragenlijst. Hij was van oordeel dat zijn geaardheid en de problemen die hierdoor ontstonden niet relevant waren voor zijn asielaanvraag, besteedde er daarom aanvankelijk weinig aandacht aan en bestempelde dit als zijnde bijzaak. Verzoeker veronderstelde dat hij enkel asiel kon krijgen omwille van zijn politieke problemen en zijn vrees voor de 'Black Axe'. Daarnaast heeft verzoeker slechts laat ontdekt dat hij homoseksueel was. Vandaar dat hij tijdens zijn contacten met Abbass niet dadelijk beseftte dat hij homoseksueel was. De seksuele betrekkingen met Abbass ervoer hij op zich wel als een plezier maar omdat deze hem verplichtte en hij bang was, bezorgden het hem ook veel pijn en stress om met Abbass samen te zijn. De incoherente verklaringen omtrent zijn geaardheid schrijft verzoeker toe aan het feit dat het moeilijk is zichzelf te omschrijven als homo- of biseksueel daar dit niet strookt met zijn morele religieuze waarden. In een land waar zijn seksualiteit strafrechtelijk wordt beteugeld kan van de betrokkene worden verwacht dat deze betreffende het uiten van zijn seksualiteit de nodige discretie aan de dag legt. Dit geldt zeker voor moslims. Wat betreft de motivering omtrent zijn kennis van de leefwereld en maatschappelijk/juridische positie van homoseksuelen in Nigeria is verzoeker zich er terdege van bewust dat er homoseksuele clubs bestaan en weet hij dat sommige artiesten en een presentator homoseksueel zijn. Dat hij deze clubs en personen niet bij naam kan noemen is niet relevant. Dat men homoseksueel is betekent niet dat men alle mensen en clubs kent. Bovendien ontdekte verzoeker vrij laat dat hij homoseksueel is.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker baseert zijn vrees voor vervolging blijkens het niet-betwiste feitenrelaas en het verzoekschrift in wezen op twee elementen: enerzijds verklaart hij te worden vervolgd door de overheid omwille van zijn homoseksuele geaardheid en zijn relatie met Abbas M. en anderzijds stelt hij problemen te kennen naar aanleiding van de vervolging door Garuba en de groepering 'Black Axe' omdat hij de aantijging zou hebben geuit dat deze persoon lid was van een cultus.

De geloofwaardigheid van verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid, zijn homoseksuele relatie met Abbas M. en de problemen die hieruit voortvloeien wordt op fundamentele wijze ondergraven doordat hij hierover met geen woord repte in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) (administratief dossier, stuk 11). Indien verzoeker daadwerkelijk op de lijst van gezochte personen zou staan, door de politie zou worden gezocht en veertien jaar cel tot de doodstraf zou riskeren omdat tegen hem een klacht zou lopen wegens homoseksualiteit, en dit ingevolge zijn relatie met Abbas M. (administratief dossier, stuk 4, p.6-9; stuk 7, p.3, 9-10), kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij dit had vermeld in de vragenlijst. Dat hij dit niet relevant zou hebben geacht en niet zou hebben geweten dat hij op deze basis asiel kon krijgen, vormt voor deze frappante omissie geen afdoende verklaring. Van een kandidaat-vluchteling, die aanvoert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen

aan de asielpcedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element als zijn homoseksuele geaardheid en het feit dat hij ingevolge deze geaardheid zou worden gezocht door de overheid zou vermelden, zeker nu hij in onderhavig verzoekschrift wijst op de uitdrukkelijke strafbaarheidstelling van homoseksuele handelingen. Bovendien liet hij niet enkel na dit te vermelden, doch stelde hij tevens uitdrukkelijk dat hij, naast de door hem aangehaalde problemen met de vorige 'speaker' van het Huis van Afgevaardigden, geen problemen kende met de autoriteiten in zijn land van herkomst, noch met medeburgers, noch problemen van algemene aard (administratief dossier, stuk 11, p.3).

Daarenboven legde verzoeker uiterst uiteenlopende verklaringen af inzake zijn beweerde homoseksuele geaardheid. Aanvankelijk verklaarde hij geen homoseksueel te zijn doch ook geen relatie te hebben gehad met een vrouw. Even verder stelde hij, gevraagd of hij aangetrokken wordt door vrouwen of mannen, dat hij wordt aangetrokken door beide en bevestigde hij uitdrukkelijk dat hij zich ook aangetrokken voelde tot vrouwen. Voorts stelde verzoeker niet te weten of hij nu een relatie wil met een man of een vrouw en dat hij een voorkeur heeft voor beide. Vervolgens omschreef hij zijn seksuele oriëntatie als biseksueel. Onmiddellijk daarna wijzigde hij zijn verklaringen opnieuw en stelde hij niet biseksueel te zijn doch enkel biseksuele handelingen te hebben gesteld. Nogmaals gevraagd wat zijn seksuele voorkeur is, antwoordde hij heteroseksueel te zijn. Hij voegde hieraan toe te hebben getracht verder te gaan met het stellen van homoseksuele handelingen en een relatie te starten met vrienden, doch te hebben beseft dat dit moeilijk was en daarom te zijn gestopt en te zijn verder gegaan met een normaal leven. Wanneer hem even verder nogmaals werd gevraagd of hij een relatie wil met een man of een vrouw, antwoordde hij: *"Ik kan het niet voorspellen, dat moet de toekomst uitwijzen, man vrouw of beiden"* (administratief dossier, stuk 4, p.8-10). Daar waar verzoeker stelt dat het moeilijk zou zijn zichzelf te omschrijven als homo- of biseksueel omdat dit indruist tegen zijn morele religieuze waarden, hetgeen hij overigens reeds aanhaalde voor het CGVS (*ibid.*), dient te worden opgemerkt dat dit niet kan verklaren waarom hij tijdens één en hetzelfde gehoor zowel aangeeft homoseksueel, biseksueel als heteroseksueel te zijn. Bovendien betoogt verzoeker in het verzoekschrift in dit kader: *"Dit geldt zeker voor moslims"* (rechtsplegingdossier, stuk 1, p.8), terwijl hij nochtans bij het CGVS duidelijk aangaf dat hij christen is (administratief dossier, stuk 7, p.2). Dat het logisch is dat iemand die uit een land komt waar zijn geaardheid strafrechtelijk wordt beteugeld hierover de nodige discretie aan de dag legt kan het voorgaande evenmin verklaren; aangezien verzoeker zich wendt tot de Belgische autoriteiten om bescherming te verkrijgen impliceert deze handelwijze dat hij het nodige vertrouwen in deze autoriteiten heeft. Aangezien hij zelf zijn seksuele geaardheid aanhaalt als element in zijn asielaanvraag kan van verzoeker worden verwacht dat hij hierover coherente en duidelijkere verklaringen aflegt.

Daarenboven legde verzoeker ongeloofwaardige verklaringen af omtrent de enige homoseksuele relatie die hij zou hebben gehad, met name zijn relatie met Abbas M.

Terwijl hij van deze relatie, zoals reeds hoger aangegeven, in de vragenlijst geen melding maakte, stelde hij tijdens het eerste gehoor bij het CGVS omtrent Abbas M.: *"hij is mijn 'boyfriend', ik ken hem sinds secundair"*. Vervolgens werd hem gevraagd wat voor relatie zij hadden, waarop hij nogmaals aangaf: *"ik zei dat hij mijn 'boyfriend' is"* (administratief dossier, stuk 7, p.2). Uit deze verklaringen blijkt dat hij nog steeds een relatie had met Abbas M. Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS verklaarde hij echter dat hij hun relatie zou hebben stopgezet in 2004 (administratief dossier, stuk 4, p.7).

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker, zoals blijkt uit de in de bestreden beslissing aangehaalde verklaringen, incoherente verklaringen aflegde met betrekking tot de gevoelens die hij had bij zijn seksuele relatie met Abbas M., daar waar hij enerzijds aangaf dat hij het deed voor zijn plezier en fijn vond, doch anderzijds aangaf dat hij werd gedwongen, bang was om nee te zeggen en veel pijn en stress ondervond door met Abbas M. samen te zijn. De loutere combinatie van deze verklaringen in het verzoekschrift is niet van aard om deze incoherente op te heffen.

Tevens legde verzoeker vage verklaringen af omtrent Abbas M. Zo kon hij niet preciseren of deze persoon al dan niet homoseksueel is. Voorts wist hij evenmin hoe oud deze persoon is, wanneer hij verjaart, wat de naam is van diens vrouw en hoe zijn kinderen heten (*ibid.*, p.7, 10). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker inzake het voormelde op de hoogte zou zijn indien hij daadwerkelijk een homoseksuele relatie had met Abbas M. en zij ook nadien een vertrouwensband hadden.

Voorts laat verzoeker in dit kader de terechte vaststellingen ongemoeid dat (i) het niet aannemelijk is dat hij in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse slechts twee tot drie jaar geleden zou hebben ontdekt wat homoseksualiteit is en slechts toen zou hebben beseft dat hij zelf homoseksuele betrekkingen zou hebben gehad met Abbas M.; (ii) het opmerkelijk is dat Abbas M. nooit problemen maakte van het feit dat verzoeker de relatie zou hebben beëindigd en hem niet trachtte te overtuigen of dwingen deze verder te zetten doch integendeel hem verder bleef steunen en als zijn 'godfather' optrad

in de politiek; (iii) het merkwaardig is dat verzoeker tijdens het tweede gehoor bij het CGVS enerzijds verklaarde zijn relatie met Abbas M. te hebben stopgezet omdat hij ontdekte dat deze hem misbruikte voor een machtsritueel en vreesde dat deze hem kon doden, doch anderzijds wel contact met Abbas M. bleef hebben en hem sterk vertrouwde tot aan zijn vertrek uit Nigeria.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker noch zijn beweerde homoseksuele geaardheid, noch zijn voorgehouden relatie met Abbas M., noch zijn vrees jegens de Nigeriaanse autoriteiten ten gevolge hiervan aannemelijk maakt.

Wat betreft zijn verklaarde vrees ten aanzien van Garuba en de groepering 'Black Axe', dient te worden vastgesteld dat verzoeker in de vragenlijst nergens enige melding maakte van deze groepering. Hij vermeldde evenmin dat hij aan de leden hiervan zou zijn geïntroduceerd door Abbas M. en door de 'Black Axe' zou zijn gevraagd toe te treden. Voorts haalde hij niet aan dat de vorige 'speaker' van het Huis van Afgevaardigden (Garuba) lid zou zijn van deze groepering en hem zou viseren omdat hij jegens deze persoon tijdens een manifestatie de aantijging zou hebben geuit dat deze lid was van de cultus. Verzoeker verklaarde in de vragenlijst integendeel slechts dat hij werd vervolgd door de vorige 'speaker' en diens mannen omdat de 'speaker' moest aftreden, zich wilde wreken op iedereen die achter zijn ontslag zat en zich wilde wreken omdat verzoeker vroeger met hem samenwerkte (administratief dossier, stuk 11, p.2). Nochtans kan worden aangenomen dat verzoeker de voormelde essentiële elementen in zijn relaas zou vermelden in de vragenlijst. Dat hij dit niet deed ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn vrees ten aanzien van Garuba en de 'Black Axe'.

Verzoeker laat verder de vaststellingen ongemoeid dat zijn verklaringen aangaande de manier waarop hij met de 'Black Axe' in aanraking zou zijn gekomen en zou hebben ontdekt dat Garuba een lid van deze cultus is bevreemdend zijn. De motivering dienaangaande vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat verzoekers verklaring in onderhavig verzoekschrift dat hij middels zware bedreigingen, onder andere door middel van tekstberichten, onder druk zou zijn gezet om toe te treden tot de 'Black Axe' (rechtsplegingdossier, stuk 1, p.7) geen steun vindt in het administratief dossier. Bij het CGVS vermeldde hij immers nergens dat hij werd bedreigd per sms naar aanleiding van zijn weigering om toe te treden. Aanvankelijk verklaarde hij, gevraagd of het geen probleem was dat hij niet wilde toetreden: *"Neen want ik en Abbas (M.) zijn heel close (...) Enkel nadat je geïntieerd wordt en je kent hun geheim is het een probleem"*. Even verder verklaarde hij dan weer dat hij in 2007 de politiek verliet omdat de druk om bij de 'Black Axe' te gaan te groot was. Gevraagd wat hij bedoelde met druk, stelde hij dat ze zeiden dat hij als lid veel voordelen zou hebben, bescherming zou genieten en connecties zou krijgen. Tevens nodigden ze hem uit op feestjes, ging verzoeker naar deze feestjes en gaven ze hem geschenken om hem te paaien. Dit zou zijn blijven doorgaan tot hij het land verliet (administratief dossier, stuk 4, p.3). Uit deze verklaringen blijkt duidelijk dat bezwaarlijk kan worden gesproken van een onhoudbare druk op verzoeker om lid te worden van de 'Black Axe'.

De concrete vervolgingsfeiten, uitgaande van de 'Black Axe', zouden dan ook zijn ingegeven doordat één van hun leden, Garuba, zich wilde wreken op verzoeker. Dient in dit kader echter te worden opgemerkt dat verzoeker incoherente verklaringen aflegde omtrent de reden waarom deze persoon hem wilde vervolgen. Zoals reeds hoger aangegeven, vermeldde hij in de vragenlijst nergens dat hij als medeorganisator zou hebben deelgenomen aan de manifestatie van de ACN tegen de PDP die plaatsvond de dag na de 'impeachment' van Garuba en haalde hij in de vragenlijst evenmin aan dat deze persoon hem wilde vervolgen omdat hij hem tijdens deze manifestatie ervan zou hebben beticht lid te zijn van een cultus (administratief dossier, stuk 11). Bij het CGVS stelde hij nochtans dat de concrete oorzaak voor zijn vervolging was gelegen in het feit dat Garuba hem viseerde omdat hij tijdens de manifestatie de dag na diens 'impeachment' onthulde dat deze persoon lid was van een cultus (administratief dossier, stuk 7, p.7-8). Daarenboven legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af omtrent de wijze waarop Garuba hiervan op de hoogte zou zijn gekomen. Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde hij dat Garuba wist dat hij de optocht organiseerde omdat dit in het nieuws werd getoond en gaf hij uitdrukkelijk aan dat zijn foto en naam werden getoond, dat de camera iedereen zag en dat hij werd geïnterviewd (*ibid.*, p.7). Tijdens het tweede gehoor verklaarde verzoeker echter dat hij werd geïnterviewd *"van de camera af, anoniem"* (administratief dossier, stuk 4, p.5).

Verzoeker legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af omtrent de bedreigingen die hij zou hebben gekregen vanwege de 'Black Axe'.

Zo maakte hij in de vragenlijst niet alleen, zoals reeds hoger werd aangegeven, geen melding van zijn aanwezigheid op de manifestatie de dag na de 'impeachment' van Garuba in februari 2010, doch stelde hij tevens: "*In maart 2010 was er een bommelding in het Huis en van dan af kreeg ik doodsb bedreigingen per telefoon*" (administratief dossier, stuk 11, p.2). Bij het CGVS beweerde verzoeker echter dat hij reeds onmiddellijk nadat hij deelnam aan de manifestatie die plaatsvond de dag na het ontslag van Garuba en enige tijd voor de bommelding in maart 2010, doodsb bedreigingen ontving per telefoon (administratief dossier, stuk 7, p.8).

Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af inzake de inhoud van de bedreigingen die hij per sms ontving. Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS verklaarde hij hieromtrent dat hij wist dat deze van de 'Black Axe' kwamen omdat dit vermeld stond in de berichten die hij ontving (*ibid.*, p.8), terwijl tijdens het tweede gehoor bij het CGVS uitdrukkelijk ontkende dat in de berichten die hij ontving de afzender werd vermeld (administratief dossier, stuk 4, p.6).

Daarenboven beweerde verzoeker dat de 'Black Axe' hem zouden zijn komen zoeken en zijn kamer in Ekpoma vernielden, doch legde hij ook dienaangaande tegenstrijdige verklaringen af. Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS stelde hij immers dat hij op dat ogenblik aanwezig was in de compound maar dat zij niet beschikten over zijn identiteit en niet wisten wie hij was. Hij preciseerde dat ze hem zochten en zijn naam zeiden. Zijn kamergenoten zouden hem zijn komen waarschuwen en verzoeker zou zijn weggevlucht (administratief dossier, stuk 7, p.8). Blijkens zijn verklaringen tijdens het tweede gehoor bij het CGVS zou verzoeker op het moment dat men hem kwam zoeken en zijn kamer vernielde echter niet aanwezig zijn geweest doch bevond hij zich op dat moment op de campus, bij vrienden (administratief dossier, stuk 4, p.6).

De voormelde vaststellingen zijn afdoende om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende vervolging vanwege de groepering 'Black Axe' of de problemen die hieruit zouden voortspuiten.

De neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 14: documenten) vermogen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde redenen niet de teloorgegane geloofwaardigheid van zijn relaas te herstellen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is ongegrond.

2.3. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij wijst er in dit kader opnieuw op dat hij wordt bedreigd door de groepering 'Black Axe' enerzijds en door de overheid en omwille van zijn seksuele geaardheid anderzijds. Verzoeker herneemt integraal de argumenten zoals aangehaald sub 2.1.

2.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan degene aan de grondslag van zijn asielaanvraag. Gelet op de sub 2.2. vastgestelde ongelooftwaardigheid van zowel zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid als zijn concrete asielmotieven, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS